KOMISJA
EUROPEJSKA

WYSOKI PRZEDSTAWICIEL UNII
DO SPRAW ZAGRANICZNYCH I
POLITYKI BEZPIECZEŃSTWA

Bruksela, dnia 22.6.2018
JOIN(2018) 19 final

2018/0261 (NLE)

Wspólny wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Rady Stowarzyszenia utworzonej na mocy Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Królestwem Marokańskim, z drugiej strony odnośnie do przyjęcia zalecenia w sprawie przedłużenia okresu obowiązywania planu działania UE–Maroko wdrażającego szczególny status (2013–2017)

UZASADNIENIE

1. PRZEDMIOT WNIOSKU

Niniejszy wniosek dotyczy decyzji w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii w ramach Rady Stowarzyszenia utworzonej na mocy Układu euroródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Królestwem Marokańskim, z drugiej strony („układ" lub „układ eurośródziemnomorski"), odnośnie do planowanego przyjęcia decyzji dotyczącej przedłużenia o rok okresu obowiązywania planu działania UE–Maroko wdrażającego szczególny status (2013–2017).

2. KONTEKST WNIOSKU

2.1. Układ eurośródziemnomorski

Celem układu eurośródziemnomorskiego jest:

- stworzenie odpowiednich ram dla dialogu politycznego między stronami, tak aby umożliwić wzmacnianie ich stosunków we wszystkich dziedzinach, które uznają za istotne w ramach tego dialogu;
- ustalenie warunków stopniowej liberalizacji handlu towarami, usługami i kapitałem;
- ułatwianie integracji w regionie Maghrebu poprzez sprzyjanie handlowi i współpracy między Marokiem a krajami regionu;
- rozwijanie handlu i zapewnienie rozwoju wyważonych stosunków gospodarczych i społecznych między stronami, zwłaszcza poprzez dialog i współpracę, w celu promowania rozwoju i dobrobytu Maroka i ludności Maroka,
- promowanie współpracy gospodarczej, społecznej, kulturalnej i finansowej.

Układ wszedł w życie dnia 1 marca 2000 r.

2.2. Rada Stowarzyszenia

Rada Stowarzyszenia ustanowiona na mocy układu eurośródziemnomorskiego składa się z jednej strony z członków Rady Unii Europejskiej i członków Komisji Europejskiej, a z drugiej strony z członków rządu Królestwa Marokańskiego. Dla osiągnięcia celów układu Rada Stowarzyszenia ma prawo przyjmować decyzje i może również formułować odpowiednie zalecenia. Rada opracowuje swoje decyzje i zalecenia za zgodą obu stron.

2.3. Akt, który ma zostać przyjęty przez Radę Stowarzyszenia

Rada Stowarzyszenia ma przyjąć – w drodze wymiany listów – zalecenie w sprawie przedłużenia okresu obowiązywania planu działania UE–Maroko wdrażającego szczególny status (2013–2017) („planowany akt").

Planowany akt ma na celu przedłużenie o jeden rok okresu obowiązywania planu działania UE–Maroko wdrażającego szczególny status (2013–2017). Przedłużenie to umożliwi zapewnienie ciągłości szczególnego statusu Maroka.

3. STANOWISKO, JAKIE MA BYĆ ZAJĘTE W IMIENIU UNII

Stanowisko, jakie ma zająć Unia Europejska w ramach Rady Stowarzyszenia ustanowionej na mocy układu eurośródziemnomorskiego odnośnie do przyjęcia zalecenia w sprawie

przedłużenia o rok okresu obowiązywania planu działania UE–Maroko wdrażającego szczególny status (2013–2017) oparte jest na tekście planu działania załączonego do niniejszej decyzji.

Obie strony potwierdzały wielokrotnie bogactwo i żywotność stosunków między Unią Europejską a Marokiem oraz swoje pełne zaangażowanie w nieustający rozwój tych stosunków we wszystkich dziedzinach będących przedmiotem wspólnego zainteresowania.

W obecnym kontekście politycznym przedłużenie planu działania na lata 2013–2017 stanowić będzie podstawę stosunków między UE a Marokiem w bieżącym roku i umożliwi rozpoczęcie negocjacji w celu określenia kierunków i nowych priorytetów partnerstwa UE-Maroko na nadchodzące lata.

Przedłużenie okresu obowiązywania planu działania jest zatem w interesie Unii Europejskiej.

4. PODSTAWA PRAWNA

4.1. Proceduralna podstawa prawna

4.1.1. Zasady

Art. 218 ust. 9 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) przewiduje decyzje ustalające „stanowiska, które mają być zajęte w imieniu Unii w ramach organu utworzonego przez umowę, gdy organ ten ma przyjąć akty mające skutki prawne, z wyjątkiem aktów uzupełniających lub zmieniających ramy instytucjonalne umowy”.

Pojęcie „akty mające skutki prawne” obejmuje akty, które mają skutki prawne na mocy przepisów prawa międzynarodowego dotyczących danego organu. Obejmuje ono ponadto instrumenty, które nie są wiążące na mocy prawa międzynarodowego, ale mogą „w sposób decydujący wywrzeć wpływ na treść przepisów przyjętych przez prawodawcę Unii”[1].

4.1.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Rada Stowarzyszenia jest organem utworzonym przez umowę, w tym przypadku przez układ eurośródziemnomorski.

Akt, który Rada Stowarzyszenia ma przyjąć, jest aktem mającym skutki prawne.

Planowany akt ma skutki prawne ze względu na to, że okres obowiązywania planu działania UE–Maroko wdrażającego szczególny status (2013–2017) zostanie przedłużony o jeden rok, tj. do końca 2018 r.

Planowany akt nie uzupełnia ani nie zmienia ram instytucjonalnych układu.

W związku tym proceduralną podstawą prawną proponowanej decyzji jest art. 218 ust. 9 TFUE.

4.2. Materialna podstawa prawna

4.2.1. Zasady

Materialna podstawa prawna decyzji przyjętej na mocy art. 218 ust. 9 TFUE jest uzależniona głównie od celu i treści planowanego aktu, którego dotyczy stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii. Jeżeli planowany akt ma dwojaki cel lub dwa elementy składowe, a jeden z tych celów lub elementów da się określić jako główny, zaś drugi ma jedynie charakter pomocniczy, decyzja przyjęta na mocy art. 218 ust. 9 TFUE musi mieć jedną materialną

[1] Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 7 października 2014 r. w sprawie C-399/12 Niemcy przeciwko Radzie (OIV), ECLI:EU:C:2014:2258, pkt 61-64.

podstawę prawną, tj. podstawę, której wymaga główny lub dominujący cel lub element składowy.

4.2.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Cel i treść planowanego aktu dotyczą głównie działań podejmowanych w ramach stowarzyszenia z państwem trzecim.

W związku z tym materialną podstawą prawną dla proponowanej decyzji jest art. 217, który stanowi podstawę prawną Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Królestwem Marokańskim, z drugiej strony, stanowiącego ramy prawne poszczególnych działań określonych w planie działania.

4.3. Podsumowanie

Podstawą prawną proponowanej decyzji jest art. 217 TFUE w związku z art. 218 ust. 9 TFUE.

5. PUBLIKACJA PLANOWANEGO AKTU

Z uwagi na fakt, że akt Rady Stowarzyszenia zmieni okres obowiązywania planu działania, po przyjęciu należy go opublikować w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

2018/0261 (NLE)

Wspólny wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Rady Stowarzyszenia utworzonej na mocy Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Królestwem Marokańskim, z drugiej strony odnośnie do przyjęcia zalecenia w sprawie przedłużenia okresu obowiązywania planu działania UE–Maroko wdrażającego szczególny status (2013–2017)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 217, w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając wspólny wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa oraz Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Układ eurośródziemnomorski ustanawiający stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Królestwem Marokańskim, z drugiej strony („układ”) został podpisany w dniu 26 lutego 1996 r. i wszedł w życie w dniu 1 marca 2000 r.[2]

(2) Zgodnie z art. 80 układu Rada Stowarzyszenia jest uprawniona do przyjmowania decyzji i zaleceń.

(3) Rada Stowarzyszenia przyjęła w dniu 16 grudnia 2013 r. zalecenie w sprawie planu działania UE – Maroko wdrażającego szczególny status (2013–2017)[3].

(4) Aby zapewnić ciągłość między planem działania i przyszłymi priorytetami partnerstwa, Rada Stowarzyszenia powinna, w drodze wymiany listów, przyjąć zalecenie w sprawie przedłużenia okresu obowiązywania istniejącego planu działania UE-Maroko wdrażającego szczególny status (2013–2017).

(5) Należy ustalić stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii w ramach Rady Stowarzyszenia, gdyż decyzja ma skutki prawne.

(6) Przedłużenie okresu obowiązywania planu działania na lata 2013–2017 stanowić będzie podstawę stosunków między UE a Marokiem w bieżącym roku i umożliwi prowadzenie rozmów w celu określenia kierunków i nowych priorytetów partnerstwa UE-Maroko na nadchodzące lata,

---

[2] Decyzja Rady i Komisji 2000/204/WE, EWWiS z dnia 24 stycznia 2000 r. w sprawie zawarcia Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Królestwem Maroka z drugiej strony, Dz.U. L 70 z 18.3.2000, s. 1.

[3] Zalecenie Rady Stowarzyszenia UE-Maroko nr 1/2013 z dnia 16 grudnia 2013 r. w sprawie realizacji planu działania UE–Maroko w ramach europejskiej polityki sąsiedztwa wdrażającego szczególny status (2013), Dz.U. L 352 z 24.12.2013, s. 78.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii w ramach Rady Stowarzyszenia utworzonej na mocy Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Królestwem Marokańskim, z drugiej strony odnośnie do przyjęcia decyzji w sprawie przedłużenia o rok, począwszy od daty jego zakończenia, okresu obowiązywania planu działania UE–Maroko wdrażającego szczególny status (2013–2017) opiera się na tekście załączonym do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Komisji i Wysokiej Przedstawiciel.

Sporządzono w Brukseli dnia […] r.

W imieniu Rady
Przewodniczący